

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/15/2021
Identifikačné číslo spisu: 1019201410
Dátum vydania rozhodnutia: 27. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1019201410.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): W. Z., narodený X.X.XXXX, bytom v H. Y. T. XX/Z., zastúpeného spoločnosťou Dattorney, s.r.o., IČO: 47235055, so sídlom v Bratislave, Košická 56, za ktorú koná advokátka Mgr. Daniela Košťalová, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava - Petržalka, IČO: 00603201, so sídlom v Bratislave, Kutlíkova 17, zastúpenému advokátkou JUDr. Annou Polonyovou, so sídlom v Bratislave, Chorvátska 12, o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7597/2019/12-OURaD/Kr046 z 14.8.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/202/2019-82 z 13.8.2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/202/2019-82 z 13.8.2020 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 7597/2019/12-OURaD/Kr046 z 14.8.2019 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. 7597/2019/12-OURaD/Kr046 z 14.8.2019 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) nevyhovel žiadosti žalobcu o určenie orientačného čísla pre byt č. XX-XX zapísaný na LV č. XXXX, okres H. V, obec H. - m.č. C., k.ú. C., nachádzajúci sa na C. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na H. O. č. XX v H., vo výlučnom vlastníctve žalobcu.

2. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že užívanie bytového domu bolo povolené kolaudačným rozhodnutím Miestneho národného výboru - odborom výstavby Bratislava - Petržalka

pod č. Výst. 1525-327/85 Ad-102 z 21.12.1985, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.1986. Zároveň bolo bytovému domu určené súpisné číslo XXXX a orientačné číslo XX pre jeden spoločný hlavný vstup do budovy situovaný z H. O., z verejnej komunikácie. Žalovaný ako stavebný úrad rozhodnutím č. 1318/2018/10 UKSP-La-9 z 19.2.2018 povolil zmenu účelu využitia nebytového priestoru č. XX-XX nachádzajúceho sa v uvedenom bytovom dome na byt nižšieho štandardu, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX ako byt č. XX-XX. Po citácii ustanovení § 2c ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“), § 4 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 31/2003 Z.z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní stavieb (ďalej len „vyhláška č. 31/2003 Z.z.“) a § 43b ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) uviedol, že dospel k záveru, že orientačné číslo sa určuje len spoločným hlavným vstupom do budovy z verejnej komunikácie. Bytový dom, v ktorom sa predmetný byt č. XX-XX nachádza, má z verejnej komunikácie situovaný len jeden spoločný hlavný vstup, ktorému už bolo určené orientačné číslo XX. Vstup do bytu č. XX-XX nie je hlavným vstupom do budovy z verejnej komunikácie, preto nespĺňa zákonné podmienky na určenie orientačného čísla.

II. Konanie na krajskom súde

3. Žalobca sa správnou žalobou včas podanou na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7597/2019/12-OURaD/Kr046 z 14.8.2019, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a uplatnil si právo na náhradu trov konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

4. Žalobca poukázal na to, že jeho byt má samostatný hlavný vstup z ulice, ktorý zároveň predstavuje samostatný hlavný vstup do bytového domu. Vstup do jeho bytu nie je možný žiadnym iným vstupom, no samostatné orientačné číslo mu nebolo pridelené. Orientačné číslo bolo určené len takému vstupu, prostredníctvom ktorého nie je možné sa dostať do jeho bytu, ale len k iným bytom v bytovom dome, a nachádza sa na opačnej strane bytového domu, než je hlavný vstup do jeho bytu. Označenie hlavných vstupov slúži najmä na rýchlu a presnú navigáciu zložiek zabezpečujúcich ochranu života, zdravia a majetku osôb, ako sú hasiči, záchranári, policajti, ale aj poštových služieb a ostatných návštevníkov (žalobca predložil vyjadrenie Slovenskej pošty, a.s., z 27.8.2019). Orientačné číslo zároveň identifikuje adresy v registri adries. Žalobca tiež uviedol, že zvažuje, že bude byt v budúcnosti užívať v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s čím by bolo spojené doručovanie nepomerne väčšieho množstva zásielok, než je tomu pri bežnom byte. S ohľadom na existujúce označenie bytu však pri ňom nemôže zriadiť poštovú schránku; poštovú schránku môže mať len pri vchode, z ktorého nemôže vojsť do svojho bytu. Orientačné číslo je doplnkovým číslom, ktoré udáva presnú adresu budovy vo vzťahu k niektorému z hlavných vstupov do budovy.

5. Žalobca tiež poukázal na rozdielnu rozhodovacia činnosť Mestskej časti Bratislava - Rača z rokov 2014 a 2017 (č. 7005-1298/2014-ÚPSP-SČ/EK zo dňa 7.5.2014 a č. 9562/2441/2017/UPSP-PRO zo dňa 5.6.2017) a Mestskej časti Bratislava - Ružinov (č. SÚ/CS 14965/2019/2/MAK zo dňa 2.9.2019), ktoré žiadostiam vyhovel a orientačné číslo určili. Ďalej uviedol, že slovenská legislatíva nedefinuje pojem „hlavný vstup“. Vo vyhláške č. 31/2003 Z.z. sa do prijatia vyhlášky č. 141/2015 Z.z. používal pojem „vstup“. Vyhláška č. 141/2015 Z.z. reagovala na zmeny, ktoré priniesol zákon o registri adries a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákonodarca žiadnym spôsobom nevymedzil, že má záujem obmedziť určovanie orientačných čísiel len spoločným hlavným vstupom do budovy z verejnej komunikácie. V rozhodnutí žalovaného boli citované viaceré normatívne ustanovenia a kolaudačné rozhodnutie, no ich samotným použitím nemožno dôjsť k takému záveru, k akému dospel žalovaný.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku správnej žalobe navrhol túto zamietnuť. V plnom rozsahu odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a doplnil, že žalobca žiadal určiť orientačné číslo pre ďalší vstup do budovy, ktorý nebol rozhodnutím stavebného úradu vymedzený ako hlavný vstup do budovy z verejnej komunikácie (ulice), pričom podkladom pre určenie súpisného čísla a orientačného čísla je práve kolaudačné rozhodnutie, v ktorom sú určené hlavné vstupy z ulice. Vstup

do bytu, ku ktorému žiadal určiť ďalšie orientačné číslo, nevyúsťuje do ulice ani do verejného priestranstva, ale na súkromný pozemok vo vlastníctve iného subjektu - spoločnosti AAA AUTO a.s. (pozemok registra C parc. č. XXXX/X v k.ú. C. zapísaný na LV č. XXXX). Tvrdenie žalobcu, že do bytu má len jeden vstup, je pre posúdenie jeho žiadosti bez právneho významu. Orientačné číslo slúži na orientáciu na ulici a určuje sa len jednému, prípadne viacerým hlavným vstupom do budovy, ktoré povolil stavebný úrad. Určenie orientačného čísla vstupu do priestoru nachádzajúceho sa v takej časti domu, ktorá nie je viditeľná a ani prístupná z ulice, neumožní žiadnym uvedeným zložkám ani pošte zistiť existenciu takého vstupu. Doručovatelia, návštevníci aj ostatné zložky zistia v hlavnom vchode do budovy orientovanom z ulice informácie o vlastníkoch a nájomcoch bytov a nebytových priestorov.

7. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na argumentoch uvedených v žalobe a uviedol, že je spoluvlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X v k.ú. C., na ktorý vchod do bytu vyúsťuje, pričom ide o rovnaký pozemok, na aký vyúsťuje aj terajší hlavný vchod do budovy, preto je tvrdenie žalovaného o cudzom pozemku nepravdivé. Nie je žiadnou zákonnou prekážkou, ak by aj vstup, ktorému sa má prideliť orientačné číslo, slúžil ako vstup len do jedného jediného bytu.

8. Žalovaný sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd rozsudkom č. k. 2S/202/2019-82 z 13.8.2020 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) správnu žalobu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. Preskúmané rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodujúcim pre posúdenie veci bol výklad pojmu „hlavný vstup“, teda či vstup do bytu žalobcu spĺňal charakteristické znaky hlavného vstupu, ktorému je možné určiť orientačné číslo. Uvedený pojem však nie je legálne definovaný. Podľa názoru krajského súdu najbližším zákonom, ktorý definuje pojem „hlavný vstup“, je stavebný zákon, z ktorého aj súd vychádzal pri právnom posúdení predmetnej veci. Ustanovenie § 43b stavebného zákona považuje za bytové budovy aj bytový dom; bytový dom je budova určená na bývanie pozostávajúca zo štyroch a z viacerých bytov so spoločným hlavným vstupom z verejnej komunikácie (§ 43b ods. 2). Byt žalobcu má priamy vstup z ulice a tento vstup je vstupom len k jednému bytu a to bytu žalobcu. Hlavný vstup do bytového domu je na druhej strane domu a cez hlavný vstup sa nedá dostať do bytu žalobcu. Keďže podľa § 43b ods. 2 stavebného zákona jeden hlavný vstup je vstupom pre štyri a viac bytov a žalobca žiadal určiť orientačné číslo k vstupu do jedného bytu, nebolo možné jeho žiadosti o určenie orientačného čísla vyhovieť. Iná situácia je pri nebytových priestoroch, resp. nebytových budovách, v ktorých neexistuje stavebným zákonom určený limit pri počte nebytových priestorov vo vzťahu k hlavnému vstupu (§ 43c). Preto aj Mestská časť Bratislava - Rača (č. 7005-1298/2014-ÚPSP-SČ/EK z 7.5.2014 a č. 9562/2441/2017/ UPSP-PRO z 5.6.2017) a Mestská časť Bratislava - Ružinov (č. SÚ/CS 14965/2019/2/MAK z 2.9.2019) mohli svojimi rozhodnutiami určiť jednotlivým nebytovým priestorom žalobcu, resp. spoločnosti All4Net s.r.o. orientačné čísla. Mestská časť Bratislava - Rača ani Mestská časť Bratislava - Ružinov ale neurčovali orientačné čísla k bytu, tak ako je tomu v predmetnej právnej veci.

III. Konanie na kasačnom súde

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sťažovateľ súčasne navrhol priznať mu nárok na náhradu trov konania.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie predovšetkým s odkazom na význam orientačného čísla ako identifikátora. Úlohou adresy, súčasťou ktorej je aj orientačné číslo, je najmä jednoznačná identifikácia budovy a zistenie polohy jej hlavného vstupu, resp. polohy hlavného vstupu ku konkrétnemu bytovému alebo nebytovému priestoru s určeným orientačným číslom. Označovanie hlavných vstupov slúži najmä na rýchlu a presnú navigáciu zložiek zabezpečujúcich ochranu života, zdravia a majetku osôb, ako sú hasiči, záchranári, policajti, ale aj poštových služieb, doručovateľských spoločností, rovnako aj všetkých ostatných návštevníkov. Záchrané zložky by

použitím len existujúceho značenia, bez dodatočných osobitných inštrukcií zo strany sťažovateľa, mohli mať skutočný problém včas nájsť konkrétny vstup a poskytnúť potrebnú pomoc. Môže však nastať aj taká situácia, že sťažovateľ nebude schopný privolať pomoc bližšie inštruovať, nakoľko bude sám v nespôsobilom stave a vznikne reálny problém s dostupnosťou pomoci. Nemenej dôležitou je nezameniteľná identifikácia adresy v registri adries. Sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd nesprávne spojil pridelenie súpisného čísla s jeho bytom, keďže toto sa prideliť vstupu do domu, ktorý je súčasne aj vstupom do jeho bytu a má preto povahu samostatného hlavného vstupu. Vstup do bytu nie je možný žiadnym iným vstupom, avšak samostatné orientačné číslo tomuto hlavnému vstupu pridelené nebolo. Orientácia na ulici preto nezodpovedá reálnym požiadavkám, keďže podľa doterajšieho orientačného čísla 16 nie je možné bez ďalšieho určiť, kde sa nachádza byt sťažovateľa. Sťažovateľ ďalej namietal aj nesprávnu interpretáciu § 43b ods. 2 stavebného zákona, ktorý sa podľa neho netýka určenia hlavného vstupu do bytového domu. Záverom sťažovateľ poukázal aj na nesprávne konštatovanie krajského súdu týkajúce sa rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. SÚ/CS 14965/2019/2/MAK z 2.9.2019, ktoré sa netýka nebytového priestoru ale bytu, pričom s odkazom na princíp právnej istoty by správne orgány mali aj pri prideliť orientačných čísiel rozhodovať obdobne.

12. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil so závermi preskúmaného rozhodnutia krajského súdu, zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Zdôraznil, že sťažovateľov byt je nižšieho štandardu, čo spočíva v absencii vstupného priestoru a teda do jedinej obývacej miestnosti sa vchádza vchodovými dverami priamo zvonku a preto sa nejedná o vstup z ulice, ktorému by mohlo byť pridelené orientačné číslo.

IV. Právny názor kasačného súdu

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť od 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky od 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 4Sžk/15/2021. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

14. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalobca - sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

15. Predmetom správneho súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým nebolo vyhovieť žiadosti sťažovateľa o určenie orientačného čísla k vstupu do bytového domu, ktorý je súčasne vstupom k jedinému bytu a to bytu sťažovateľa. Na predmetnom bytovom dome je pritom určené orientačné číslo pri vstupe do neho z opačnej strany, avšak týmto vstupom nie je možné vojsť do bytu sťažovateľa.

16. Právna úprava týkajúca sa orientačných čísiel je upravená vo viacerých právnych predpisoch.

17. Oprávnenie obce určovať, meniť alebo zrušovať budovám orientačné číslo je dané § 2c zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

18. Obec rozhoduje o určení orientačného čísla v osobitnom administratívnom konaní, na ktoré sa subsidiárne nevzťahuje správny poriadok (§ 27a ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení) a ktoré je bližšie upravené vo vyhláske č. 31/2003 Z.z. Konanie sa začína na žiadosť, ktorej náležitosti vymedzuje § 6 ods. 1 vyhlásky č. 31/2003 Z.z. Ak obec vyhovie žiadosti o určenie orientačného čísla, rozhodne o žiadosti zápisom do registra adries a bezodkladne o tom písomne informuje žiadateľa s uvedením orientačného čísla a ďalších príslušných údajov v zmysle § 6 ods. 3 vyhlásky č. 31/2003 Z.z. Pri nevyhovení žiadosti o určenie orientačného čísla obec vydá rozhodnutie s náležitosťami podľa § 6 ods. 4 vyhlásky č. 31/2003 Z.z.

19. Pre posúdenie otázky, za akých podmienok sa určuje orientačné číslo, je rozhodujúce znenie § 5 ods. 1 vyhlásky č. 31/2003 Z.z., podľa ktorého „orientačné číslo sa určuje budove na účely orientácie na ulici. Ak má budova viac vstupov z ulice, určuje sa orientačné číslo každému hlavnému vstupu.“

20. Dané ustanovenie v prvej vete vymedzuje účel určovania orientačného čísla, ktorým je orientácia na ulici a v druhej vete spôsob určovania, v zmysle ktorého sa orientačné číslo určuje vstupu do budovy z ulice a pri viacerých vstupoch do budovy sa určuje každému hlavnému vstupu.

21. Kasačný súd na účel právneho posúdenia danej veci považuje za smerodajné práve znenie prvej vety § 5 ods. 1 vyhlásky č. 31/2003 Z.z. Zmyslom orientačného čísla je zabezpečiť orientáciu vo verejnom priestore. Orientačné číslo týmto nadväzuje na súpisné číslo pridelené budovám. Zatiaľ čo budova, môže mať len jedno súpisné číslo, orientačných čísel môže mať viac v závislosti od počtu hlavných vstupov do budovy. Prostredníctvom orientačných čísel sa teda zabezpečuje jednoznačné identifikovanie prístupu k bytom alebo nebytovým priestorom v budovách. Práve tento orientačný účel, resp. teleologický výklad treba mať na pamäti pri posudzovaní otázky, akému vstupu do budovy má byť pridelené orientačné číslo, resp. ktorý vstup má byť považovaný za hlavný.

22. Právny poriadok totiž neobsahuje legálnu definíciu hlavného vstupu do budovy.

23. Dilema, ktorý vstup do bytového domu má byť považovaný za hlavný, logicky môže nastať len v prípade viacerých vstupov vedúcich k tomu istému okruhu bytov. I keď variabilita stavebných či architektonických riešení budov je nepreberná, vo všeobecnosti povahu hlavného vstupu má s odkazom na znenie § 5 ods. 1 vyhlásky č. 31/2003 Z.z. vstup vedúci z ulice a nie napr. z dvora, parku, či vnútrobloku a ak je takýchto vstupov z ulice potom vstup určený obcou.

24. V tomto kontexte je potrebné vnímať aj legislatívnu zmenu vyhlásky č. 31/2003 Z.z., ktorá v znení do 30.6.2015 upravovala určovanie orientačného čísla každému vstupu a od 1.7.2015 (v znení vyhlásky 141/2015 Z.z.) už len hlavnému vstupu. Stav, kedy by sa viaceré vstupy do bytového domu vedúce k totožnému okruhu bytov nachádzali na viacerých miestach (stranách) budovy, by totiž nebol žiaduci, pretože by nielenže neslúžil k jednoznačnej orientácii na tvári miesta, ale naopak bol by v tomto smere skôr máťuci. Aj napriek absencii autentického výkladu v podobe zdôvodnenia tejto zmeny v dôvodovej správe k vyhláske č. 141/2015 Z.z., je podľa kasačného súdu zavedenie pojmu „hlavný vstup do budovy“ potrebné vnímať cez prizmu orientácie na mieste samom.

25. Predmetný orientačný účel potom musí viesť k záveru, že ak má bytový dom viac vstupov a neexistuje vstup, ktorým by boli (štandardne) prístupné všetky byty, potom charakter hlavného vstupu má každý jeden vstup, prostredníctvom ktorého sú prístupné zostávajúce byty. Značenie orientačnými číslami, podľa ktorého by prostredníctvom určitého vstupu do bytového domu mal byť prístupný aj byt, ktorý by však takto prístupný reálne nebol, by nielenže neslúžilo orientácii na ulici, ale viedlo by k presnému opaku.

26. Aplikujúc túto axiómu na prejednávajúcu vec, možno konštatovať, že ak cez vstup do bytového domu súpisné číslo XXXX na H. O. v H. C. označený orientačným číslom XX nie je prístupný byt sťažovateľa č. XX-XX, potom nemožno považovať predmetný vstup ako jediný hlavný. Rovnakú povahu preto treba priznať aj vstupu do predmetného domu smerujúcemu k bytu sťažovateľa a to aj v prípade, ak tento vstup k inému bytu nevedie. To znamená, že aj vstup do bytového domu, ktorý je

súčasne aj vstupom do bytu sťažovateľa, je v zmysle § 5 ods. 1 vyhlášky č. 31/2003 Z.z. potrebné označiť na účel orientácie na ulici orientačným číslom. Bez takéhoto označenia by totiž nebolo bez ďalšieho zrejmé, kde sa predmetný byt v bytovom dome nachádza, resp. akým spôsobom je prístupný.

27. Zabezpečenie jednoznačne a okamžite zistiteľného prístupu do bytu sťažovateľa je pritom jednak v jeho subjektívnom záujme, čím je naplnená podmienka dotyku na subjektívnych právach spojená s aktívnou žalobnou legitimáciou sťažovateľa ako žalobcu (§ 178 ods. 1 SSP), avšak má aj charakter objektívnej potreby, pričom oba tieto rozmery sú komplementárne prepojené. Ide predovšetkým o navigáciu k danému bytu zo strany zložiek zabezpečujúcich ochranu života, zdravia a majetku osôb, ako sú zdravotná pomoc, hasiči, záchranári, policajti. Bez označenia vstupu do bytového domu vedúceho k bytu sťažovateľa orientačným číslom je totiž navigácia týchto zložiek k tomuto bytu výrazne obmedzená, pretože logicky sa budú chcieť k nemu dostať prostredníctvom vstupu označeného orientačným číslom XX. V prípade takej kritickej situácie, v ktorej s týmito zložkami nebude môcť sťažovateľ komunikovať, či inak kooperovať, však bude okamžitá orientácia na mieste samom výrazne sťažená a odkázaná napr. na pomoc inej osoby, či znalosť požiarneho evakuačného plánu, čo však nemusí byť vždy dosiahnuteľné. Okrem uvedeného je potrebné zdôrazniť aj komplikácie s prístupnosťou bytu sťažovateľa zo strany poštových služieb, doručovateľských spoločností, rovnako aj všetkých ostatných návštevníkov.

28. Pokiaľ ide o znenie § 43b ods. 2 stavebného zákona, o ktoré oprel svoju právnu argumentáciu krajský súd, je potrebné zdôrazniť, že uvedené zákonné ustanovenie legálne definuje bytový dom ako budovu určenú na bývanie a pozostávajú zo štyroch a viacerých bytov so spoločným hlavným vstupom z verejnej komunikácie. Táto definícia je však irelevantná vo vzťahu k určeniu toho vstupu do budovy, ktorý má mať povahu hlavného vstupu na účel označenia orientačným číslom.

29. Rovnako irelevantná bola aj námietka žalovaného, že orientačné číslo nemôže byť určené vstupu do bytového domu navrhovaného sťažovateľom, pretože ide súčasne aj o vstup do bytu sťažovateľa. Požiadavka existencie „medzipriestoru“ medzi vstupom do bytového domu a vstupom do bytu totiž nemá na účel pridelenia orientačného čísla žiaden význam, pretože nemá dopad na orientáciu na ulici, resp. na mieste samom.

30. Zosumarizujúc vyššie uvedené preto kasačný súd uvádza, že účelom určenia orientačného čísla je zabezpečenie orientácie na ulici (verejnom priestranstve) a preto na účel určenia orientačného čísla je potrebné za hlavný vstup do bytového domu z ulice v zmysle § 5 ods. 1 vyhlášky č. 31/2003 Z.z. považovať každý vstup vedúci k bytom prípadne aj len jedinému bytu, ktoré nie sú štandardným spôsobom prístupné iným hlavným vstupom do bytového domu. Len takýmto spôsobom sa totiž bez ďalšieho zabezpečí okamžitý prístup k týmto bytom, resp. bytu nevyhnutný pre riadne fungovanie zložiek zabezpečujúcich ochranu života, zdravia a majetku osôb (zdravotná pomoc, hasiči, záchranári, policajti).

31. Na tomto mieste považuje súčasne kasačný súd za potrebné zdôrazniť aj rozpor rozhodnutia žalovaného s princípmi dobrej verejnej správy v zmysle Odporúčania CM/Rec (2007) 7 Výboru ministrov členských štátov Rady Európy z 20.6.2007 o dobrej verejnej správe. Dobrá verejná správa by vždy mala byť budovaná na súzvuku právnych a metaprávnych noriem. Zákonnosť a rozumnosť reprezentovaná atribútmi ako efektívnosť, účinnosť, či kvalita by mali ísť vždy ruka v ruke. Verejnú správu je potom potrebné vnímať nielen v rozhodovacej a nariad'ovacej (normatívnej) rovine ale aj ako určitú službu verejnosti. Prejednávaná vec je však typickým príkladom zlyhania v tomto smere. Nejednoznačná právna úprava nebola vyložená s odkazom na jej účel, ale nesprávne formalisticky. Žalovaný ako správny orgán zvolil radšej spôsob komplikovanej právnej argumentácie hľadajúc dôvody, prečo nevyhovieť sťažovateľovi, než by sa racionálne a pritom aj právne konformne zamyslel nad samotnou povahou veci. Laicky povedané sťažovateľovi išlo o jednu obyčajnú tabuľku s číslom, ktorá by mu pritom výrazne uľahčila život. Túto tabuľku by si pritom sťažovateľ obstaral a pripevnil na vlastné náklady (§ 7 ods. 1 vyhlášky č. 31/2003 Z.z.). Určenie orientačného čísla by nikomu nezasiahlo do jeho práv, nikoho by neobmedzovalo, avšak sťažovateľovi by umožnilo, aby jeho byt bol bez ďalšieho v dosahu záchranných a bezpečnostných zložiek, resp. doručovateľov, či

návštevníkov. Napriek tomu musel sťažovateľ absolvovať neprímeranú procesnú anabázu s povinným vyhľadáním služieb právnej pomoci a navyše čelil i riziku náhrady trov konania voči žalovanému, ktorý súc mal k dispozícii odborný administratívny aparát, nechal sa v správnom súdnom konaní právne zastúpiť.

32. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného preto došiel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako i preskúmané rozhodnutie krajského súdu boli právne nesprávne, čím bol naplnený dôvod kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

33. Vzhľadom na požiadavku hospodárnosti konania kasačný súd nevidel dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia krajského súdu, pretože skutkový stav považoval za dostatočne zistený a nesprávne bolo samotné právne posúdenie veci. Preto kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP rozsudok krajského súdu č. k. 2S/202/2019-82 z 13.8.2020 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude žalovaný viazaný vysloveným právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

34. O náhrade trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 veta prvá SSP tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal úplnú náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, t.j. konanie pred krajským aj kasačným súdom. O výške náhrady trov konania rozhodne Krajský súd v Bratislave podľa § 175 ods. 2 SSP samostatným uznesením.

35. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.